

І гужому наугайтесь,
І свого не чурайтесь...

Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакция і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N. J.
HENDERSON 4-0237
УНСоюз: HENDERSON 5-8740
Тел.: з Нью Йорку:
BARCLY 7-4125
УНСоюз: BARCLY 7-5337

PIK LXIX. Ч. 101. ЦЕНТІВ 12 CENTS ДЖЕРЗІ СІТІ і НЬО ЙОРК, 29-го ТРАВНЯ (MAY) 1962 TWO SECTIONS (SECTION 1) No. 101. VOL. LXIX.

ЙОСИП ЛИСОГІР ПЕРЕОБРАНИЙ НА ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. ПЕРЕОБРАНИ ТАКОЖ АННА ГЕРМАН НА ЗАСТУПНИЦЮ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА І РОМАН СЛОБОДЯН НА ГОЛОВНОГО КАСИРА; ЗАСТУПНИК ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА СТЕПАН КУРОПАСЬ І ГОЛОВНИЙ СЕКРЕТАР ЯРОСЛАВ ПАДОХ БУЛИ ПЕРЕВИБРАНИ ОДНОГОЛОСНО В ПЕРШОМУ ГОЛОСУВАННІ; ДЕЯКІ ЗМІНИ ЗАЙШЛИ В СКЛАДІ ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ ТА В ЗБІЛЬШЕННІ ДО 14 ОСІБ РАДІ; 25-ТУ КОНВЕНЦІЮ УНСОЮЗУ ЗАКІНЧЕНО В П'ЯТНИЦЮ ВНОЧІ УХВАЛАМИ ДЛЯ ДОБРА ОРГАНІЗАЦІЇ

Нью Йорк. — Минулої п'ятниці, 25-го травня, пізно вночі тут в готелі "Нью Йоркер" закінчилась 25-та з черги конвенція Українського Народного Союзу, що тривала від понеділка 21-го травня та в якій взяло участь 436 управнених до голосування головних урядовців і делегатів з усього великого обширу З'єдинених Держав і Канади. До найважливіших завдань Конвенції, крім перевірки доповідної роботи та планування її на майбутнє, належав вибір нового Головного Уряду, що має керувати цією найбільшою поза Україною українською організацією впродовж найближчих чотирьох років. Голосування на конвенції відбувається картками - балотами, при чому насамперед відбувається вибір по трьох кандидатах на кожний уряд і описі з-поміж них кандидатів вибирається головний урядовець. Вже в першому голосуванні були обрані одностайно — після того, як інші кандидати відмовилися від кандидатур — заступник головного президента Степан Куропась і головний секретар Ярослав Падох. У п'ятницю на популяційній сесії Вибірча Комісія з делегатом Миколою Вобечком на чолі проголосила вислід виборів. На головного президента був обраний Йосип Лисогір більшістю 562 голосів; на заступницю головного президента була обрана Анна Герман більшістю 478 голосів; на головного касира Роман Слободян більшістю 531 голосів. Тим то Головний Екзекутивний Комітет був переобраний в дотеперішньому складі. Мала зміна зайшла в складі Головної Контрольної Комісії, до якої уже не був обраний Петро Кучма, натомість у її склад увійшов Іван Іванчук, кількакратний попередній член цієї Комісії. Також до Головної Ради не увійшов тільки один з її дотеперішніх членів, Микола Давидович з Массачусетса, а інший її довголітній член Володимир Дідик не кандидатствав. Але тому, що Раду збільшено з дотеперішніх 12 членів на 14, як і тому, що одне місце в Раді, з уваги на вибір Івана Кокільського на головного контролера в травні минулого року, не було обсяжене, то разом до Ради увійшло п'ятьох нових членів: Богдан Мельник з Канади, Гелен Б. Олек з Огайо, Осипа Олікевич з Ілліной, Мирон Куропась та Марія Демидчук, колишня довірена головна радянка, з Нью Йорку. В новій Раді для членів УНС з Канади заповнено статутно два місця. Два місця забезпечено в статуті також для жінок, але після вибору п'яти жінок до Ради, чоловіки жартували, що як такий розвиток буде продовжуватися, то Батько-Союз не переміститься на Матір-Союз і на наступній конвенції вже треба буде для чоловіків.

Після вичерпання порядку денного, записання нового Головного Уряду та після того, як кожний із зголошених делегатів одержав слово, до делегатів коротко промовили ще головний президент Йосип Лисогір, гол. секретар Ярослав Падох і гол. касир Роман Слободян. Голова Конвенції адв. Іван Фіс давав своїм заступникам і секретарям за труд а делегатам за співпрацю та формально закрив конвенційні наради. Веч. о. Омелян Мицик, що був делегатом на конвенції, провів кінцеву молитву і заінтонував "Христос Воскрес!". Конвенція закінчена спонтанним співом українського національного гімну "Ще не вмерла України" та пісні "Боже, благослови Америку". Вкінці делегати відповіли ще моголітством для гол. президента Йосипа Лисогіра, що саме в тому дні відзначав свої уродні. Було вже пізно по пізній, як делегати, обмінявшись своїми конвенційними враженнями і коментарями, опускали велику залу нарад із новою захопленою до цієї найбільшої праці для добра і дальшого розвитку своєї організації, Українського Народного Союзу, справжньої української заморської твердині.

ЗНОВУ ЗА СТЕРНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК — ЙОСИП ЛИСОГІР

СТЕПАН КУРОПАСЬ
заступник гол. президента

АННА ГЕРМАН
заступниця гол. президента

ЯРОСЛАВ ПАДОХ
головний секретар

РОМАН СЛОБОДЯН
головний касир

Сенат прийняв фермерський законопроект більшістю 42 до 38 голосів

Вашингтон. — Сенат в дні 25-го травня прийняв урядовий законопроект більшістю 42-ох до 38-ох голосів. За цей проект голосували 41 демократ і один неспубліканський сенатор, а проти були 30 республіканців і 8 демократів. Проект прийнято після одностайних голосів в обох палатах конгресу. Цей законопроект стосується фермерського контролю над фермерською продукцією, яка є передбачена в законопроекті. Секретар рільництва Орел Л. Фріман дістане повну контроль над продукцією пшениці, кукурудзи та інших кормових культур. Вей ці культури, підтримувані урядом, урядові харчові і кормові запаси вартості п'ятих-шістьох мільярдів доларів. Вейх про-

НОВИЙ ГОЛОВНИЙ УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ:

Головний Екзекутивний Комітет:

ЙОСИП ЛИСОГІР головний президент
СТЕПАН КУРОПАСЬ заступник гол. президента
АННА ГЕРМАН заступниця гол. президента
ЯРОСЛАВ ПАДОХ головний секретар
РОМАН СЛОБОДЯН головний касир

Головна Контрольна Комісія:
(після уконститування)

ВОЛОДИМИР ГАЛАН голова
ВОЛОДИМИР КОССАР заступник голови
ПЕТРО ПУЦІЛО секретар
ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ члн
ІВАН ІВАНЧУК члн

Головна Рада:

БОГДАН ЗОРИЧ (Канада)
БОГДАН МЕЛЬНИК (Канада)
ЯРОСЛАВ ГУК (Коннектикат)
ТАРАС ШИКУЛА (Ілліной)
ДМИТРО ШИГАЛА (Огайо)
ВАСИЛЬ В. ГУССАР (Нью Йорк)
АНДРИЙ ДЖУЛА (Пенсильванія)
АННА ЧОПІК (Массачусетс)
ІВАН ОДЕЖІНСЬКИЙ (Пенсильванія)
ГЕЛЕН Б. ОЛЕК (Ілліной)
ОСИПА ОЛІКЕВИЧ (Огайо)
МИРОН КУРОПАСЬ (Ілліной)
МАРІЯ ДЕМІДЧУК (Нью Йорк)
ОЛЕНА ШТОГРИН (Пенсильванія)

В ЕСПАНІ ХВИЛЯ СТРАЙКІВ — ФРАНКО ОСКАРЖУЄ КЛІР У „ЗМОВІ“

Мадрид. — Хвиля страйків в Іспанії продовжується, хоч урядові кола твердять, що перше число 100.000 страйкуючих робітників — рудокопів, транспортних і портових робітників — зменшилось на половину. Хоч ці страйки були першу сутю-професійного характеру, в боротьбі за підвищення зарплат, проте подалі вони приймають політичний характер. Використовуючи неспокійні настрої та невдоволення серед робітників та комуністів, за очевидних наказом з Москви, повели не бувало до цього часу акції однаково на внутрішньому, як закордонному ґрунті проти режиму генерала Франка. Хосе Густіа і інтелектуали відпекуються зв'язку з комуністами, проте вони також насторожені супроти режиму генерала Франка. Найбільшою небезпечкою для режиму стало шораз оточіційніше становище неспокійного римокатолицького духовенства. Голова держави генерал Франко, промовляючи в минулу неділю до 15.000 еспанських ветеранів, признав, що на одному фронті опинилися проти режиму комуністи і ліберали й духовенство. Він особливо критикував духовників, звинувачуючи їх у „змові“. Хоч з-поміж самих духовників мало-хто зважується одверто виступити проти режиму, то роблять це світські католицькі організації, як ось Католицька організація молодих робітників та Братство Католицької Акції, які розкидають антирежимові листочки. Трьох провідників названих двох організацій покарано гривнами по 50.000 пезетів, себто по 850 дол. Франко пригадав, що в конкордаті з Ватиканом еспанському духовенству заборонено займатися політичними справами. Водночас він ствердив, що без уваги на окремі ворожі режимові акти духовників і світських католицьких організацій, взаємини між Церквою і державою в Іспанії надалі дуже добрі. Франко сказав, що він має 69 років, заявив, що він почував себе „молодо“, але подбав за наслідство по собі — проте не вплива, якого саме час на увазі. За плечима: з 1947 року Іспанія є неспокійною монархією з тим, що ген. Франко Франко може довести смерті бути головним державним. Хвиля робітничих страйків в Іспанії викликає співчуття в закордонних робітничих епіклах. На знак солідарності з еспанськими робітниками католицькі й соціалістичні італійські робітничі епікли запросили до себе в гостину еспанських робітничих провідників. Американська епікла автомобільних робітників признала 10.000 доларів допомоги страйкуючим еспанцям, — неозначену суму признала й теж ізраїльська робітничая централь.

Кандидат на неутрального прем'єра в Ляосі ставить ультимат

Вієнці. — Кандидат на прем'єра неутрального уряду в Ляосі, Суванна Фума, заявив, що коли до 15-го червня д. р. праві і ліві групи, які разом із неутральною групою мають скласти коаліційний уряд, не погодяться на його вимоги, то він вернеться до Парижу і залишиться там не обмежений час. Коли ж прийшло б до створення нового уряду під його, Суванна Фума, проводом, то він поїде до Парижу тільки на кілька днів, щоб бути 18-го червня на віничанні своїх доньки в Парижі. Суванна Фума, який тепер перебуває в Бірмі, заявив, що він не ставитиме ніяких нових вимог ані пропозицій, як ті, що про них уже знають прем'єр ляоського уряду Бун Ум і його міністер урядових справ Фумі Носонан.

КАРПЕНТЕР ПРО Свій ДОСВІД У КОСМІЧНИХ ПРОСТОРАХ

Кейп Канаверал, Флорида. — 27-го травня 37-річний командир М. Скотт Карпентер вернувся з острова Гренд Тирк на Флориду, звідки він в четвер 24-го травня вилетів в триразовий лет довола Землі, і на Флориді вітали його тисячі осіб як національного героя. Карпентер назвав свій лет „найбільшим досвідом свого життя“ і сказав, що його подорож була така легка, як „їзда автобусом“. Він заявив на пресовій конференції, що його лет дасть надзвичайно важливі відомості науковцям від космічних летів, астронавтам і дослідникам погоди. Голова Крайової Аеронавтичної і Космічної Адміністрації Джеймс Е. Вебб сказав: „Ми вчимося з кожного нового лету, але з кожного ми не навчимося стільки, скільки з лету Карпентера“. Карпентер перелетів, що він втратив був голову під час лету внаслідок зтомлення, але признав, що був дещо заклопотаний, бо мав перед собою аж шість завдань до виконання, про які чусь дбати весь час. Астронавт оправдувався, що спричинив турботу мільйонам американців під час того, як телевізійні і радіові стайції майже цілу годину не мали вісти, чи про те, що діється з Карпентером. Карпентер не міг нічого сказати про те, чому його кабіна впала 250 миль від того місця, де вона, згідно з планом, мала впасти на океан. Він признав, що були деякі помилки, але він ствердив, що кабіна „Аврора“ діяла ввесь час „немов годинник“. Карпентер ствердив, що його лет і полетів підозрює полковника Гленна дають важливі дані науковцям, які будуть використані під час найближчих летів. Його помічник, — те помічник телевізійної „лінії“. Досвід Карпентера триватиме до крайньої контролю температури, бо на початку круглого лету довола Землі йому було трохи „загально“. На його думку ці „світлячки“, про які згадував полковник Гленн, — це були світлячки, які відірвалися від зовнішніх стін кабіни. Коли він діткнувся був рукою до стінки кабіни, то від неї відлетіли світлячківські мушкеті. Дуже вигідно почувався Карпентер тоді, коли був у як 10 годин.

Після щасливого закінчення лету командира Карпентера виявилось, що урядові проєкту „Меркурій“ 24 травня ввесь час знали, що астронавт в кабіні „Аврора 7“ живе, бо вони за допомогою радіоного апарату чули биття серця командира Карпентера, але не пайдемо про це свід, який майже цілу годину турбувався долею другого американського астронавта, що облетів тричі Землю. Але і ці урядовці не знали певно, що діється з Карпентером, коли кабіна впала у воду, і її не було видно на телевізі, і не знали було, чи астронавт здоровий, і чи рятуюнка водна та повітряна фльота віднайдує його своєчасно в кабіні і врятує. Виявилось, що все в кабіні „Аврора“ було добре підготоване, і палке зуживалося задовго до того, що астронавт Карпентер перед тим, поки ракета почала спускатися вниз, через помилку почав контролювати пальцею рукою і автоматично і воно в подвійній кількості зуживалося. Астронавт Карпентер мав забачено завдань до виконання під час лету, яких не мав його попередник полковник Джан Г. Гленн. Найважливіше в цьому те, що будова кабіни та всіх в ній приладів і інструментів була добра, і тому вже тепер планують, що найближча подорож американського астронавта обійматиме не три лети довола Землі, тільки 7 кружлків і триватиме більше як 10 годин.

Експлозія бомби спричинила катастрофу літака в Айові

Сентервілл, Айова. — Представник Ради Цивільної Аеронавтики виявив, що катастрофу джетового літака летуєської лінії „Континентал“ спричинила бомба, яку підкинув на літак якийсь пасажир мабуть тому, щоб хтось міг дістати забезпечення, бо один пасажир був забезпечений на суму \$225.000. Президент летуєської лінії „Континентал“ Роберт Ф. Сікс провів Федеральне Бюро Інвестицій вести слідство в цій справі. В тій катастрофі увечері 22-го травня згинували 45 осіб залогі і пасажирів, які були на літаку, що летів із Шикаго через Кеатас Сіті до Лос Анджелес, літак „Бунінг 707“ розлетівся на куски.

У СВІТІ

● Підприємця Корея дістане віднаду допомогу від приватного американського промислу для розбудови її промислу в торгівлі. В цій справі виїхала туди окрема місія під проводом емеритованого генерала Джеймса Ван Фліта, який колись був головним командантом збройних сил, що боролась проти комуністичної агресії в Кореї.

● Першим спонсором фонду пок. ген. секретаря Об'єднаних Націй Дага Гаммершльда став 27-річний Патрік Уріел з Нігерії, кореспондент муринської англомоної газети „Нігеріан Делі Таймс“. Він студійно-написав журналістську в Колумбійському університеті в Нью Йорку.

В АМЕРИЦІ

● Радіо „Голос Америки“ надавав повідомлення про лет командира Скотта Карпентера на цілий світ апліційними різноманітними мовами. Пізніше вийшло фільм про цей лет до різних країн світу.

● Крайовий Комітет Для Батька в Нью Йорку вибрав астронавта полковника Джана Г. Гленна на Батька 1962-го року. В повідомленні про цей вибір сказано так: „Ніколи в історії цього відзначення ніхто так ідеально не надавався на кожного батька нашої країни, як полковник Гленн.“

СВОБОДА

Український щоденник
FOUNDED 1939
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Sunday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1102 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Платити за пошту: на рік — \$12.00; на пів року — \$6.25; на три місяці — \$3.25. — В Джерсі Сіті і закордоном: на рік \$14.00; на пів року \$7.50; на три місяці \$4.00. — Для членів У. Н. Союзу, членів і жінок, — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

Восна пропаганда

Американський і європейський делегати на Женевській міжнародній конференції розробили угоду про спільний проект декларації, що засуджує війну та агресію. Текст цієї декларації ще не погоджено, але можна собі уявити, що вона буде збережена з деяких загальних фраз, які не матимуть ніякого практичного значення. Валерій Зорін уже давно заявляв, що «заборони» ведення воєнної пропаганди, але на це дістав відповідей, що тільки в комуністичних країнах можна заборонити громадянам писати й говорити те, що не подобається режимові, а в ЗСД, де Конституція гарантує свободу друку і слова, ніякі заборони в цій ділянці не допускаються. Тому декларація, на яку тепер погодилася американська делегация, може мати характер лише платонічної заяви на адресу «паллих айвілів» і сугестій, як бачити пропаганду проти війни.

Отже, все це «договорення» й уся ця декларація — великий блеф. ЗСД пішли тут на поступки Советам так само, як у справі «пакту неагресії» між державами Атлантичного блоку (НАТО) і т. зв. Варшавського пакту. Традиційною лінією союзової закордонної політики й пропаганди є викликати враження, начебто Схід і Захід «співають», щоб такою пропагандою прискорити розробку західних країн і морально їх розбурхати — із наслідками цього у військових бюджетах, з одночасним посиленням оборони важкого промислу і збройних сил РСФР. Советський Союз моральним шантажем змусив Об'єднані Нації прийняти резолюцію про невинність «генерального й тотального» міжнародного роззброєння згідно з виступом Хрущова в ООН восени 1960-го року. Та декларація, як відомо, ні трішки не сприяла перемир'ю у зброєнні. Покійний державний секретар Діан Ф. Доллес відмовлявся підписувати акти неагресії між НАТО і комуністичними країнами Варшавського пакту, бо «німає він з чарів Об'єднаних Націй все одне заборони своїх членів воювати зброєю, агресію, то ж варті це одного паперового акту. Коли ж тепер Америка й інші країни погоджуються на такий пакт, неагресії в межах мирного пологотання конфлікту у зв'язку з Берліном, то робить це задля святого спокою, виходячи з закону, що коли така декларація не допомагає, то й не пошкодить. Мабуть з таким же принципом погодилися й на декларацію проти воєнної пропаганди.

А от, такі паперові акти приносять більше шкоди, як користі. Міжнародної атмосфери вони все одно не відпускають, поки існують дієві причини, які й напружують війни, себто поки не припиняється імперіалістичний наступ Москви й Пейнінгу. Зате вводиться в публічну оцінку баламутство з повним переплутанням фактів із міжнародної дійсності. Бо коли справді засуджувати воєнну пропаганду, то треба засудити постійні погрози та шантажі з боку Хрущова, почавши від його славної заповіді: «угрожувати» військовій силі, аж до недавньої заяви в Софії про «знищення» Америки у випадку атомової війни. Треба б засудити й затарувати щорічні першотравневі виступи маршала Родіона Малиновського на Червоному майдані в Москві та його попередників на тому самому місці. Коли раніше говорилося про «поборювання шабелю», то тепер говориться вже про «поборювання ракет». — це Америкою, а московськими більшовиками. Коли поруч із теорією мирного співіснування на всіх комуністичних збірках у Москві потверджують завіту ціль комунізму — опанування всього світу, то хто, властиво, веде воєнну пропаганду і кого треба тарувати? Та й навіщо прийдеться «протипропаганда», коли існують такі центри постійної воєнної загрози, як Москва і Пейнінг?

Починають прозирати

Проведена польським комуністичним режимом в 1947-му році акція виселення українських лемків з їх традиційних земель залишилася в історії двадцятиого віку, як одна із найбільш ганебних сторінок: жорстоким народодивством, злочинним проти всіх засад людності і співчуживості.

Із цього ставилися до цього злочину, зокрема до його причин, провідні кола лемківщини, які в т. зв. варшавській еміграції, що поселилася здебільше у ЗСД. Довгими роками домі висловлювали тільки «жаль» з цього приводу, нарікаючи на криду, що її «через непорозуміння» заподіяла лемкам «соціалістична» Польща, і навіть стверджували, що акція виселення лемків підтримувалася військовими комендантами, найперше монетично зликувати українську збройну партизанську боротьбу, частинним тереном якої була Лемківщина. Висловлюючи такі ствердження, лемківщини і варшавські редактори та дописувачі не мали нагоди, щоб не скинути всієї вини за виселення на Українську Повстанчу Армію, яка, мовляв, примусила польський комуністичний уряд до таких репресій своїми бойовими акціями, особливо ж убивством ген. Свєрського в березні 1947-го року.

Зміна поглядів на цю справу, ревізія поглядів на причини і цілі цього насильного переселення проявилася останнім часом серед лемківської еміграції. Започаткована вона, до речі, не її провідниками, але самими українськими лемками, жертвами польської народодивної акції. Характеристичними проявами цього протвердження можуть бути друковані на цю тему статті в йоркському часописі «Карпатська Русь», надіслані здебільше лемками, виселеними із Лемківщини на західні «земі одаєкане».

В одній із таких статей п. н. «Як представляється нам ціла та оцінка соціалістична політика», надрукованій у числах «Карпатської Русі» з 18 і 25-го травня ц. р., якийсь «Лемко з Праги» доводиться, що акція виселення лемків була «продумана» польськими провокаціями — обвинувачення лемків у... зрад, і що перелік цих народодивних акцій польські комуністи, які доводилися лемкам «оцінювати» «продумано» польською «соціалістичною» «інтервенційною» політикою «відомою» до національних меншин.

З куди конкретніші відомості й ствердження виступає у цій же «Карпатській Русі» з 26-го травня Віктор Магурський, дописувач цієї газети з Грудишника в Польщі. «Ветеранів» «стало» позову невідповідальності лемків за «звист» генерала Свєрського і заливаних, що проведена польським комуністичним режимом акція виселення була карою на неповинний наїзд за неспричиненим ним злочин, автор цієї статті, надрукованій під назвою «Хто винен? Хто повинен бути ошкаржений і хто повинен відповісти за злочин?» — стверджує, що спричинниками провокацій на Лемківщині були самі ж такі польські комуністи — шовіністи. «Лемкам відомо», — пише він, — що польські націоналісти переприписали за уніці, причаїючи собі до шапок тризуби й нападючи ножами й диями на лемківські села, а польська міліція в той час доносила свої владі, що це були банди упівців, хоч докладно знала, що це не були упівці, але поляки, часто самі міліціанти». Ще стверджує цей лемківський дописувач, що в комуністичній Польщі все ще живий польський шовінізм із його гаслами: «Польща — тільки для поляків» і «Польща від моря до моря».

Зміна поглядів на справу виселення лемків і його причини може сподіватися, що ширше кола лемків не тільки знають винуватців їхньої трагедії, але й добре усвідомлюють, що справжнім спричинником їхнього виселення була Москва, яка віддала їх на поталу польським комуністам — шовіністам.

ЗНОВУ ПРИМУСОВА РЕПАТРИАЦІЯ

Вже декілька днів надходять в Гонг-Конгу вісті про те, що урядові чинники тієї англійської колонії примусово репатріюють утікачів, які прибувають туди з червоного Китаю.

«Нью Йорк Таймс» повідомляє, що англійські військові відділи, спільно з поліцією та індійськими загонами гурків 21-го травня ц. р. оточили групи утікачів і, не зважаючи на спротив, завантажили в авта і відправили на той бік червоного кордону. Понад 4.000 нелегальних емігрантів виландувалися до Гонг-Конгу з району Мао Тсє-тунга. Таке саме число утікачів виландувалося попереднього дня. Припускають, що коло 700.000 китайців найбільшим часом шукають рятунку на території Гонг-Конгу.

З повідомлень преси виходить, що табора утікачів у Гонг-Конгу переповнені людьми, і англійська адміністрація не знає, де їх ділати. Голод — читаємо в газеті — витягає цих людей в пошуках хліба. Але напевно серед них з не мало й політичних емігрантів, які залишили рідну землю, щоб боротися з комуністичним режимом поза її межами. Зрештою, кожний, хто вітася від комунізму, з його ворогом.

Офіційні чинники в Гонг-Конгу вважають, що причиною масової втечі нитайців є не тільки голод. Китайські комуністи, твердять вони, кілька днів не ставили перешкод утікачам і навіть спонукали їх залишити батьківщину, щоб у такий спосіб економічно підірвати й так перелюднену англійську колонію. А це — твердять офіційні чинники — нитайські комуністи хочуть у такий спосіб вийти з двох заїць: позбутися досвідчених до розпаду голодуючих людей і дошкулити ненавирним англійським колонізаторам, накинучи їм цих людей.

Становище Чіанг Кай-шека до тих подій неприємне. Представники формального уряду спочатку приобіцяли «бути» «друзями» утікачів, але тепер говорять про більшу кількість. При цьому кожному вітася хочуть вони перекласти через гострий «скрипіння» «Формозу» не просочився комуністична «генатура». Кошти, зв'язані з транспортуванням і влаштуванням кожного вітася, становлять яких \$600-800.

Страшні сцени відбуваються цими днями в Гонг-Конгу. Місцеве китайське населення, виландовані найбільш симпатичні до своїх братів з-поза бамбукової заслонки, виставляють малих дітей на дороги перед автами, заповненими репатріантами. Між поліцією і місцевим населенням відбуваються збройні сутички. В одному з таких випадків вантажне авто з репатріантами збило з ніг і покалічило двох дівчаток. Місцеві китайські часописи б'ють на сполох, вимагаючи широкот гостинності для утікачів. Англійська преса — дуже стримано — оправдує адміністрацію, яка заперта вітася, віддаючи їх на поталу комуністичних країн.

В популярному йоркському щоденнику «Дейлі Нюз» з 20-го травня вміщено на пісторинки фото з підписом: «Великий стрибок уперед». На цьому фото бачимо заповнену людьми автомашину, з якої — на ходу — вистрибує натовп переланданих людей молодий чоловік у спідній сорочці, яка перебувала закордонно, зажадала від нього розводу. Кияк звернувся по пораду до свого чоловіка, і він, дуже скоро поновили справу, одержав для них розвід. За це мій чоловік дістав гоноар, який і доміг нам перекрити ті чорні дні.

Віда насувалася поступово на всіх українців, полонених у Тарнові. Але тут на порятунку прийшла американська ІМКА. Всі жінки і навіть дитини з чоловіками почали вишувати для ІМКИ, яка збувала ці вишивки в Америці.

Ми з дочкою теж почали вишивати. Заробіток був мізерний — 4-5 доларів на місяць, але при тодішній польській валюті все ж вистачало на хліб та картоплю. Через ІМКУ отримали тарнівчанки від американців два вагони з харчами та близько до десяти теплих речей. Ця допомога була, як крапля в морі, і спричинилася до непорозуміння між бідками. Кожний заздрів до підозрівав, що хтось дістав більше, ніж він. Найбільше несправедливих обвинувачень кидали на розподіл утікачів одержаного майна. До нас доходили ці нарікання, і мені не хотілося навіть зголюватися по свій прихід. Не дочекавшись мого приходу, завідувач розподілу прислав нам харчову пачку додому. На нещастя, нам потрібно було вже дещо з білизни, і тому я мусіла так само особисто з'явитися на склад. Зустрів мене полковник Кухто, який і сказав, що для нас відложено чотири кози. Я вибрала дещо з білизни, а від коз відмовилася, пояснивши, що кози треба віддати тим, хто їх найбільше потребує. Ця моя відмова від коз так здивувала й зворушила полк. Курдівського, що він прислав мені листову подяку з привітаннями тих осіб, кому дісталися кози.

Але не тільки «хліб насущний» справляв нас у той час великий клопіт. Дуже нещасливо несправді майбутні наших дітей. Найвищий час був віддати їх в науку, але ми не знали, як це зреалізувати. Я почала наглити чоловіка, щоб починав старання про якусь працю. Треба було виїздити з Тарнова. Спочатку понаписували листи, щоб зібрати інформації, і незабаром одержали повідомлення з Волині, що там можна добре заробляти адвокатською практикою. Чоловік май поїхати на розвідку, а я тим часом почала готуватися до виїзду. На нещастя ця шастя (це залежить від того, як і то буде оцінювати події, не мали початок у Тарнові). Головний Отаман розчарувався в Пилинчука і почав засилати своїх урядовців та ад'ютантів, полк. Олександра Доценка, щоб намовити Андрія Лівницького повернутися назад на становище прем'єр-міністра. В числі делегатів приїхав кілька разів генерал Юнаків.

Приїздила, а була незадоволена цією пропозицією. Напокоїли мені постійні злидні, зневага деяких кіл грома-

НАСЛІДКИ „КУЛЬТУРНОГО ОБМІНУ“

Останнім часом в українській пресі зустрічаємо дивну статтю, в якій обговорюється питання, як ми повинні ставитися до культурного обміну з української совєтської танцювальної групи та інших відвідувачів з України, що прибувають у шільний світ в порядку т. зв. культурного обміну.

Не одному навіть з тих, що пережили сталінський період, теперішня совєтська політика видається неясною: можна переписуватися з рідними, посылати до СССР та одержувати відвідини. Що більше, кресні деяких утікачів прибуло до ЗСД та Канади, про що колись і подумати не можна було. Невже зміна в московському — більшовицькій системі? Так, зміна, але тільки в тактиці, бо ціль її залишилася до йоти та сама.

Для прикладу наведемо дещо із статті Едгара Гувера, директора ФБІ-Ай, вміщеної в журналі «Нейшенс Бизнес» за травень ц. р., з якої побачимо, як комуністи змінили новітні тактику, достосовуючи її до обставин. Тут побачимо, як московські комуністи в Америці прагнуть досягти до «буржуї», яких в Україні винищили в найбільш жорстокий спосіб.

На вступі згаданої статті автор твердить, що лінні більшовики роблять все можливе для того, щоб налязати на прилежні контакти з американськими підприємцями.

Чому? — запитує автор. — Чи тому, що вони змінили погляд на підприємств, як на монополістів та експлуататорів, чи може тому, що вони хочуть зроби́тись такими, як американці?

Ні, — каже автор, — тільки для того, щоб вивидати або використати індустриальні таємниці. Вони змищуються з турбот, самі себе представляють, навізуючи знайомства з інженерами, лікарями, науковцями. Вони одигаються й виглядають, як добре виховані люди.

Очевидно, червоні роблять це все легально, бо в Америці вони мають право брати участь в конвенціях, виставках, говорити на будь-якій темі з американцями, користуватися поштою і т. п.

Вони тисячами купують американські патенти, передплачують наукові та технічні журнали, вписуються до наукових товариств, подорожують та вногороджують доповіді. Очевидно, вони з найширших межах використовують нашу свободу, яку негайно здушили б, якби тільки могли опанувати цю країну.

Советські урядовці дуже добре вишколені; знають англійську мову і можуть легко вести дискусії на різні теми; коли треба, вони потрапляють у «ширини» і люблять робити дарунки. Щоб вхопити якогось підприємця за серце, вони приносять йому дарунки додому, розраховуючи в такий спосіб на його ширість і на товариську атмосферу, з якої можуть багато скористати.

Такі нагоди створюють сприятливе підґрунтя для шантажу, а вслід за тим і для шпигунства та ширення комуністичної пропаганди. Все яке складається так, що совєтський промовець має ті самі мистецькі літературні чи спортивні аполоданти, що й американські підприємці.

Е. Гувер подає в подробицях, як більшовики хитро записуються через телефон навіть з особами, з якими не бачилися. В таких випадках вони покладаються на спільних знайомих. В кінці своєї статті Е. Гувер радить, що кожен підприємець повинен робити, коли опиниться в подібній ситуації.

Варто і нам зробити висновок з више наведеного. Пам'ятаймо, що у більшовиків лише ціль з статичною. Все інше змінюється залежно від ситуації. Москва нищить в Україні нашу культуру, уподібнює її до культури «старшого брата», зводять наші національні цінності до провинційних, побутових. Висилаючи за кордон українську танцювальну групу, вона, крім усього іншого, хоче морально розкласти слабких душ.

Д-р О. Біланюк у своїй статті про танцюристів з України не радить, нашим студентам втрачати з ними в дискусію, бо вони, мовляв, «загинають» наших студентів. Це може служити найкращим доказом, кого й для чого Москва висилає за кордон.

Але запал і особистий чар Головного Отамана перемогли. Андрій Лівницький знов став прем'єром і залишився з Головним Отаманом не тільки як його співробітник, але й як щирий приятель та радник аж до самої його трагічної смерті.

В. С-ко

ГОЛОС ЧИТАЧА

„Американо“

В минулому місяці надруковано в „Свободі“ цікавий подорожний репортаж письменниці Софії Парфавонич п. з. „Полізка до Європи“. В одному місці цього репортажу авторка згадувала також і справу мови, як засобу порозуміння в європейських країнах.

Для пригадки наведу цей уступ в цілості:

„До речі, про мову. Коли ми „американо“, ми повинні всією вимогою обслуговувати англійський мови. Чи знають ви, чи ні. Коли ми заговоримо мовою країни, в якій опинилися, ваш авторитет відразу зпаде наполовину. Ще в Італії, де ви дуже каліте італійську мову, приймають це за свідомість з вашого боку. Але коли ви в Німеччині, Австрії чи Швейцарії заговорите по-німецьки, хоч добре — вас перестануть шанувати. Бо передусім, який ви американець, коли говорите по-німецьки? У вас акцент, значить, ви не німець. А коли ви німець і говорите по-німецьки, ви підозрілий тип (підкр. мов.) щонайменше. Бідна ж тільки, що й ваше англійське, з ще більшим акцентом, як німецьке, а німці зразу це ловлять, і ваше „американо“ стає їм підозріле. А ви не завжди маєте час і можливість викладати їм вашу опієно... Отже, чужі мови мусите знати, бо по-англійськи з пересічним громадянином Середньої і Південної Європи ви ціяк не розмовляєте“.

Таке твердження авторки уважаю за незгідне з дійсністю. Пані Парфавонич суперечить сама собі, коли пише, що „американо“ повинен вводити вимоги обслуговування в англійській мові, в протилежний випадку втратить авторитет наполовину, а як ще заговорить по-німецьки, то перестануть його німці, взагалі шанувати. — А одночасно пише, що треба знати чужі мови, бо по-англійськи з пересічним громадянином Середньої і Південної Європи не можна ніяк розмовляти.

Виходить достеменно так, як у народній прислів'ї: звідси більше, а звідти більше. Не добре свідомості українському „американо“ говорити по-англійськи чи по-німецьки, бо жартів німець зразу розчовпав за акценту, що це не правдивий американець, а якийсь підозрілий тип, як пише авторка. У висліді з'являється, — бо так логічно повинно б статися, — поліційний вахмистер, провадить до комісаріату, де нещасливий турист змушений „викладати цілу нашу опієно“.

Це, щоправда, до прогулянок примисностей не належить, однак вихід із такого невідрадного положення можна, що знайти. На те, щоб мити такого роду прикорми, виходить, найдоцільніше таки уживати стародавнього і випробованого способу порозуміння, а саме — розмовляти тільки на мити, а для більшого авторитету завісити це на грудах табличку із написом „американо“, а в руках держати паспорт. Тоді напевно відпаде всяке підозріння. Але, як то кажуть жартівлю здорові.

В 1959 році перебув я кілька місяців на відпустці в Європі. Найдовше довелося мені бути якраз в трьох німецькомовних країнах, про які згадує авторка. — в Німеччині, Австрії і Швейцарії. Увесь час я послуговувався німецькою мовою навіть і в французькомовній Женеві. Ніхто не звертав там уваги на мій акцент, ніхто не уважав мене за „підозрілого типа“, всі обходилися зо мною дуже чемно і культурно. Тамашні мешканці так уже привичка до різних діалектів своїх власних земляків, а також різномовних мов із цілого світу, що не звертали спеціальної уваги на чужомовних туристів. Поза тим, якщо знаєте мову і значаї даної країни, то ваше „американо“ виглядає як жоді, коли покажете свій паспорт у готелі або кордонній контролі.

Однак, — а про це авторка не згадує, — не мала часу зауважити, — європейці дуже не люблять, як хто задрігав своїм американством, іронічно з того посміхаються, адигаючи плечима. А взагалі тип „американо“ європейці рідше не ймуть, він вже виходить за міркування.

К. К.

дінства, а найголовніше не спокій за майбутні диті. Але запал і особистий чар Головного Отамана перемогли. Андрій Лівницький знов став прем'єром і залишився з Головним Отаманом не тільки як його співробітник, але й як щирий приятель та радник аж до самої його трагічної смерті.

Приїздила, а була незадоволена цією пропозицією. Напокоїли мені постійні злидні, зневага деяких кіл грома-

Зенон Стефанів

Марія Лівницька

ТАРНІВСЬКИЙ ПОЛОН

(Уривок із спогадів)

(2)

Праця в Державному Центрі йшла своїм порядком, не зважаючи на неперервну критику, оповізнювання, які ще залишилися у Тарнові і які вже встигли вихити закордон.

Навесні 1921-го року почали ширитися, спочатку пошепки, чутки про підготовку походу на Україну під команду Ю. Тютюнника. Говорили, що самі інтерв'ювали волики вимагають від Уряду почати наступ на більшовиків. Повілі про похід почали говорити цілком одверто. Називали навіть осіб, що йшли з Тютюнником. Із знайомих мені були міністри Білинський і Сергій Тимошенко.

Не раз висловлювала я своєму чоловікові здивування, що таку справу, як підготовка походу на територію, опановану ворогом, не зуміли зайняти в тасмичі. Може цей розголос і спричинився до поразки? Цей похід, як відомо, скінчився страшною масакрою під Базаром, де розстріляно 359 воликів — патріотів, в тому числі міністра Білинського. Сергій Тимошенко повернувся. Він був в іншій групі, який пошастало про бігтися назад. Більшовицькі агенти не дімали, знали всі подробиці підготовки до походу.

Після Рідзана, на початку 1922-го року, почали виїжджати з Тарнова громадяни, що не в'язали себе з Державним Центром. Але багато залишилося це опозиціонерів. Тепер поведи наступ на Андрія Лів-

ницького. На чолі інтриганів став Пилипчук, якому вдалося прихилити на свій бік Симона Васильовича. Андрій Лівницький мусів демісонувати, а Пилипчук став прем'єром. Це мало для нас прикрі наслідки. Ми мусіли виїхати з готелю „Вістоль“.

Ми переїхали до старої хатки, де сусідами нашими були професійна жембранка і шевць. Наше помешкання складалось з кімнати й кухні і було дуже старе й ветхе. Наступила сувора зима, а палива не було, і не було навіть подостатку теплої одягу. Ми попрадали все, що могли. Становище було трагічне, але Пилипчук не хотів вилучати чоловікові залежностей, що залишилися з минулого.

На короткий час порятував нас несподіваний випадок. Серед урядовців одного з міністерств був князь Трубецький, який уважав себе за українця і ще з перебування у варшавській дипломатичній місії дуже добре ставився до свого чоловіка. Жінка Трубець-

кого, яка перебувала закордонно, зажадала від нього розводу. Кияк звернувся по пораду до свого чоловіка, і він, дуже скоро поновили справу, одержав для них розвід. За це мій чоловік дістав гоноар, який і доміг нам перекрити ті чорні дні.

Віда насувалася поступово на всіх українців, полонених у Тарнові. Але тут на порятунку прийшла американська ІМКА. Всі жінки і навіть дитини з чоловіками почали вишувати для ІМКИ, яка збувала ці вишивки в Америці.

Ми з дочкою теж почали вишивати. Заробіток був мізерний — 4-5 доларів на місяць, але при тодішній польській валюті все ж вистачало на хліб та картоплю. Через ІМКУ отримали тарнівчанки від американців два вагони з харчами та близько до десяти теплих речей. Ця допомога була, як крапля в морі, і спричинилася до непорозуміння між бідками. Кожний заздрів до підозрівав, що хтось дістав більше, ніж він. Найбільше несправедливих обвинувачень кидали на розподіл утікачів одержаного майна. До нас доходили ці нарікання, і мені не хотілося навіть зголюватися по свій прихід. Не дочекавшись мого приходу, завідувач розподілу прислав нам харчову пачку додому. На нещастя, нам потрібно було вже дещо з білизни, і тому я мусіла так само особисто з'явитися на склад. Зустрів мене полковник Кухто, який і сказав, що для нас відложено чотири кози. Я вибрала дещо з білизни, а від коз відмовилася, пояснивши, що кози треба віддати тим, хто їх найбільше потребує. Ця моя відмова від коз так здивувала й зворушила полк. Курдівського, що він прислав мені листову подяку з привітаннями тих осіб, кому дісталися кози.

Але не тільки «хліб насущний» справляв нас у той час великий клопіт. Дуже нещасливо несправді майбутні наших дітей. Найвищий

Підготовка відзначення 90-річчя Наукового Товариства ім. Шевченка

Для відзначення 90-річчя Наукового Товариства ім. Шевченка, що припадає на 1963 рік, Управа обрала окремий Крайовий Комітет, у складі: голова — професор д-р Роман Смаль-Стоцький, члени — проф. д-р Кость Кисілевський, проф. д-р Григор Лунжиский, проф. д-р Василь Стецюк, ред. Іван Кедрин.

Повна назва Комітету є „Крайовий Екзекутивний Комітет Відзначення 90-річчя Наукового Товариства ім. Шевченка“. Адреса Комітету є:

Shevchenko Scientific Society
302-304 West 13th Street
New York 14, N.Y.

Управа НТШ схвалила такий план підготовки до цього ювілею:

1. Для відзначення 90-річчя НТШ вирішено прокласти до життя при кожній Осередку НТШ в ЗДА, Екзекутивний або Діючий Комітет, який займатиметься влаштуванням на місцях окремих Наукових Конференцій, присвячених цій справі. В склад Екзекутивного чи Діючого Комітету повинні входити, поруч наших дійсних членів, зазначених членів та Управ даного Осередку, також меденати та добродії НТШ. Екзекутивний чи Діючий Комітет Осередку може добирати собі на місцях різних заслужених громадян, як почесних членів Комітету.
2. Просимо Управ Осередків НТШ в ЗДА виготовити відповідні до того плану та переслати їх своєчасно Крайовому Екзекутивному Комітету в Нью Йорку, для узгодження співпраці на місцях і в центрі.
3. Відбути окрему Шевченківську Наукову Конференцію в українській і англійській мовах в Джорджтауні університеті. Ця Конференція повинна зайнятися з відкриттям пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні.
4. Випустити друком нову брошуру про діяльність і працю НТШ в ЗДА і „Заповіт“ Шевченка в чужих мовах, для збирання відповідних пожертв на НТШ.
5. Випустити друком список всіх видань НТШ від 1873 до 1962 рр., що його підготує бібліотечний референт проф. д-р Василь Лев.
6. Випустити друком окремий Збірник англійською мовою, про роль і завдання НТШ.
7. Відбути в Нью Йорку Наукову Конференцію, присвячену проблематиці української науки у вісьмдесятилітній усьх її галузях та досягненнях.
8. Влаштувати в центрі і місцях Осередків НТШ окремі зустрічі з громадственістю у формі сходів, вечірок чи бенкетів.
9. Підготувати в видавничій „Ювілейної марки НТШ“.
10. Пропрагувати гасло „90 років Наукового Товариства ім. Шевченка і боротьби української науки за визволення України“.
11. Просити Голову Раду НТШ надати медаль відзнаки для найбільш заслужених осіб на полі української науки і культури.
12. Вирішити всі українські часописи і журнали в ЗДА вміщувати на тему Наукового Товариства ім. Шевченка і його діяльності та заслуг для української науки і українського народу, відповідні статті.

Для відзначення 90-річчя НТШ вирішено крім того:

Загальні Річні Збори О. СУМА в Трентоні

Трентонський Осередок СУМА імені полк. Саєна Коновальця відбув свої 11-ті чергові Загальні Річні Збори 18-го березня 1962 року, в залі української католицької церкви в Трентоні. Місцевий парох Веч. о. Теодозій Атамак провів молитву. По молитві, збори відкрив та привітав всіх голова проф. Олександр Татомір.

Зборами проводила Президія в складі: проф. Олександр Татомір — голова, Михайло Дюбоас — заст. голова, Михайло Головачук — секретар. На допоміжних секретарів покликали дві старші юначки — Марію Діаків і Наталку Маціканич.

До Почесної Президії запрошено: місцевого пароха — о. Теодозія Атамака, делегата Г.У. СУМА — Ярослава Гавура, голову Виховної Ради — мігра Богдана Кошівця, голову Батьківського комітету — Петра Булата, голову 18-го Відділу ООСУ — Зенона Федоровича, голову Станції Братства Ділявінчиків — Михайла Головачука, представника місцевого Відділу Української Народної Помочі — Івана Полятишина.

У звітах поодиноких референтів зазначено низку успіхів за минулий рік. Максимом зосередженої праці Осередку присвячено для виховання юначства. З уваги на ювілейний Шевченківський Рік, актуальною позицією було перероблення діяльності Шевченківського. Поза місцеву діяльність, Осередок брав участь на Злеті Юначства на Оселі СУМА в Елленвілі, на Окружному Злеті Осередків СУМА в Філадельфії та на Зданні СУМА.

При Осередку розвивається багатонадний Відділ Юначства, що налічує 89 активних членів. В минулому році Відділ відбув 115 сходів. В прийнятті Управ Осередку відбув 3 Апелі. Брав участь у всіх місцевих релігійних та національних святах, як рівнож на потреби Ю. СУМА, Відділ ходив з колюдою. В конкурсі Шевченківського юначства учав 14 юначок, що в листопаді минулого року успішно здали іспит, проведений Іспитовою Комісією, яка складалася з членів Виховної Ради. В Виховно — вишкільному Таборі для виховників, що відбувся минулого року на Оселі СУМА, було 15 юначок і юначок. Переведено легковатичні змагання, що в них брало участь майже все юначство.

Культурно — освітня праця Відділу плыве в Самодіяльних Мистецьких Гуртках. У цьому існує Мандолінова Оркестра під керівництвом мгр. Ярослава Лабки. Танцювальний Гурток „Горлиця“ та Драматичний Гурток „Полтава“ під проводом — Дмитра Надрга, дві дружини копаного м'яча „Українські Тигри“, під управою Степана Бліка. Мандолінова Оркестра була гармонійною прикрасою в програмі національних свят та академії. Наймолодший з усіх гуртків є Драматичний Гурток „Полтава“, який започаткував свою діяльність п'ятьма „Хлопцями Молоді“.

Відділ Ю. СУМА веде добру виховну працю.

Звіти управи були сумлінно опрацьовані фактами та статистичними даними. У річчій дискусії заборили слово багато членів та представників організації. В основу майбутніх організаційних заходів поставлено набуття власного приміщення. На зборах промовляв делегат від Г.У. СУМА — Ярослав Гавура.

Після звіту Контрольної Комісії та дискусії ухвалено уступати управі абсолютну рішучість до складу нової управи на 1962 рік обрані: професор Олександр Татомір — голова, Андрій Галайда — заст. голова і референт зовнішніх зв'язків, Мирон Свідерський — секретар, Дмитро Надрга — референт преси і інформації, Петро Возник — організаційний референт, Михайло Дюбоас — культурно-освітній референт, Іван Швед — фінансовий референт, Степан Блік — спортивний референт, Микола Шлапак — господарчий референт, Анна Маціканич — референтка жіноцтва, Олександра Пашук — референтка юначства, члени управи — Т. Флонт і І. Фурик.

Збори закрив голова Осередку, дякуючи представникам організації та членам за участь.

Дмитро Надрга

Десяті Міжнародна Студентська Конференція та 40-річчя діяльності ЦЕСУС-у

Від 8-го до 12-го червня ц.р. відбувся 10-та Міжнародна Студентська Конференція (Ай-Ес-Сі), скликана Координаційним Секретаріатом Державних Студентських Союзів в цілому світі. Місце конференції — Лаваль Університет, Монреаль. Ця подія має велике значення для цілої української студентської, яке репрезентує с від 1922 Центральним Союзом Українського Студентства (ЦЕСУС).

Отже наближається 40-літній ювілей цієї організації, яка має прекрасні традиції, що доводилися праця не була легкою. Саме заснована ЦЕСУС-у відбулася за межами України. Велике число молодих студентів, які дали початок цій організації, були тоді ще в університетах об'єднаних армій Східної України. Внаслідок нещасливої долі, тодішні молоді студентської авангарди, подібним було до розбитого корабля, який не зміг вберегти берег невідомого. Перевалив студії, дола Батьківщина, потреба актуальнішого скріплення, — вимагали моральної потреби.

Та не була це проста справа. Треба було уступити до міжнародних студентських організацій, а саме, до Міжнародної Студентської Конференції. Репрезентанти СССР та Польщі ворожо ставилися до цієї проблеми. В тому критичному моменті не забракло приятелів української справи. Студентські репрезентанти таких країн, як Данія, Чехо — Словаччина, Люксембург дали повну підтримку, і таким чином ЦЕСУС-у добився членства в найбільшій студентській організації з осідком у Брюсселі. В короткому часі на чергових з'їздах репрезентатив ЦЕСУС-у здобула собі загальну симпатію серед чужинців. Це велика заслуга тодішніх провідників таких як: Петро Ган, Ігор Федів, а особливо довголітнього голови ЦЕСУС-у Василя Орельського. Центральним органом ЦЕСУС-у був „Студентський Вісник“, де вміщувалися статті на різні теми, писані не лише студентами, але також визначними професорами-науковцями як С. Смаль-Стоцьким, Яковлевим, М. Лозинським, Ст. Дісторським і ін. Там також дебютували молоді поти, такі як Маланюк, О. Ольжич, О. Стефанович, О. Бабій, Л. Мосенд і ін.

Багато теплих слів про працю ЦЕСУС-у можна було почути.

Концерт Напелі Бандуристок в Клівленді

15-го квітня ц.р. загощала до Клівленду з концертом українських народних і повстанських пісень Напелі Бандуристок Дітрянської Осередку СУМА ім. П. Орлика під мистецьким керівництвом Петра Потаненка.

Одинока на терені Америки і Канади Напелі Бандуристок (жінок) здобула собі вже невгамований розголос своїми попередніми виступами в нас та інших містах нашого поселення і тепер продовжує налегати працею здобувати собі навіть у славу своїм добре підготованим репертуаром та чимраз то кращим його виконанням. Тому й не дивно, що аудиторія Лікольні Гайкул-у була заповнена українською і чужонаціональною публікою. Очевидно, велику бреквенцію слухачів задала Капелі також добре проведений репертуар місцевим Осередком СУМА та Українським Хором ім. Тараса Шевченка. — Про виконання пісень на концерті можна висловитися тільки в позитивних так, як маркантним виявилось голосове покращення Капелі через збільшення складу добрими солістами (Виковець, Кравченко, Савченко та інші) та контравокальним. Все ж, цілість продукції Капелі не дійшла ще до вершин мистецтва і знаходиться в постійному поступовому русі. Капелі не має ще тієї голосової сили, щоб діти слухачів враження повної динаміки пісень і через це правдоподібно репертуар поміщує більше пісень ліричного характеру. Було б добре збільшити репертуар жартівливих пісень, які наша публіка сприймає з захопленням. — Очевидно, наші історично-національні інструменти бандури мають устаткувати в великій мірі тому, що викликають у слухачів саме своєрідно повною своєрідності інструменту з нашим мистецтвом, коли сліди бандури в тяжких хвилях нашої історичної неволі йшли в народ та будили його національне сумління.

Цілість концерту була на належному рівні та залишила у слухачів милі споми. — При кінці концерту зложив Капелі побажання росту і успіху на майбутні культурно-освітні референти місцевого Осередку СУМА Семен Криклітний.

Після концерту відбулось скоромне прийняття, приготуване для членів Капелі місцевим Осередком СУМА, на якому поділились враженнями та критичними зауваженнями про концерт члени нашої громадської діли, серед яких були цінним було слово голови Виховної Ради Осередку СУМА в Пармі та Українського Хору ім. Т. Шевченка в Клівленді д-ра Тараса Антоновича. Крім того промовляли мгр. Степан Волинчик, ред. Гмєць, О. Крук, ред. Нювський, а на закінчення мистецький керівник П. Потаненко. Прийняттям АМІО проводив голова місцевого Осередку СУМА Т. Цішкєвич. О. М.

Нова українська православна церква в Брукліні

У Брукліні 25-го березня відбулася перша Служба Вожі в новій церкві при Влєк Євєно, ч. 774, Бруклін 7, Н. Й.

Службу Службу Вожу о. Константин Каліновський, якого призначив Архієпископ Метсислав, як опікувача організатора церковної громади в Брукліні. о. Константин промовляв до вірних. Слово говорив на тему прочитаного „Євангелія“, а по закінченні Служби Вожі о. сказав слово, яке велике значення має своя національна церква. Після Служби Вожі відправлено Панахиду за спокій душі поета Тараса Шевченка, і панотечь говорив на тему „І чужого научаетесь, і свого не цурайтесь“.

Пані Богомолова організувала церковний хор, який під її керівництвом співав Службу Вожу. Між віруючими, чимало було дітей, та старших жінок людей, які прийшли пішки. Служби Вожі будуть відправлятися щонеділі в 10-й годині ранку, та о 7-й годині вечора що-суботи будуть Вєчірки.

Тепер коротенько про те, як зародилася думка про організацію української православної церкви в Брукліні. Розмов було чимало, але діло пішло тоді, коли п. Л. Цимбал написав листа до Консисторії, та одержав інструкцію. П. Цимбал запросив допомогти йому організувати церковну громаду, таких осіб: пп. Федора Хаританюка та Василя Медведя, о. Павла Ваганіського допомагав своїми порадами.

Пішіше прислалися до праці пані Богомолова та Е. Піддубний.

Велику, жертвенну роботу було проороблено при ремонті церкви власними силами. Працювали пп. Микола Іванюцький, Федір Хаританюк, Євгеній Піддубний, Шаповал та Цимбал.

Л. Ц.

● Президент Консидії прийняв в Білому Домі на конференції президента з України Словоу Удєрежжє Фєлікса Гавфует — Буані. Обидва президенти обговорювали ті неї проблеми, які виникли у зв'язку з випинаннями деяких політичних африканських держав. Пані Консидії заохочувалася дружнє до африканського гостя і товаришила їй під час оглядання столиці.

Сесія УВАН, присвячена пам'яті В. й В. Доманицьких

Вінніпег. — В'неділю 8-го квітня в приміщенні УНДОМ відбулася Жалобна Сесія УВАН для вшанування пам'яті Василя й Віктора Доманицьких. Сесію відкрив проф. Яр. Рудницький, вітаючи присутніх, а зокрема гостю з Мінеаполісу, пані Імж. Оксану Дучимінську.

Після вшанування пам'яті с.л. п. професора Віктора Доманицького встановили і одностайно мовчанням перший промовляв проф. М. Боровський, що накреслив життєвий шлях проф. Віктора Доманицького й подав характеристику його як ученого.

Д-р М. І. Мандрика у своїй доповіді дав виразний образ родини Доманицьких, а зокрема Василя Доманицького, відомого шевченківця й українського патріота. Він теж коротко схарактеризував своє знайомство з Платоном Доманицьким, третім із братів.

Імж. О. Дучимінська зупинилася на постаті Василя Доманицького, про якого вона багато чула від покійного проф. Віктора Доманицького, а опісля поділила багато цікавих і невідомих ширшому громадянству подробиць із життя й творчості покійного професора — її незабутнього вчителя. Зокрема згадували було змальовання останніх хвилин покійного, що помер із пером у руці праці. Пані Дучимінська дала наприкінці своєї доповіді загальну характеристику проф. Доманицького як ученого, виховника — вчителя, патріота й визначної людини. Її доповідь викликала помітне враження на слухачів.

Закриваючи сесію, проф. Рудницький подав до відома, що УВАН у Канаді задумує видати друком біо-бібліографію покійного проф. Віктора Доманицького в серії „Українські вчені“. Після закриття сесії присутні мали змогу познакомиться з виставкою, влаштованою в честь братів Доманицьких. На сесії був виставлений портрет Віктора Доманицького роботи мистця Ол. Булавінського з Мінеаполісу. Присутні мали теж змогу набути новітньої праці проф. Доманицького „Націотворча роль Мазепи“ й „Тарас Шевченко“. Б. Г. С-р

Лемки в Rochester, Н. Й.

З початком квітня ц.р. відбулися річні загальні збори місцевої лемківської Організації Оборони Лемківщини, Відділу ч. 17 ім. Богдана Антоновича Вислухавши звіти з діяльності Відділу, і дискусії над ними, авторів цих рядків довелося з подивом переконатися, до яких великих успіхів може довести відданість і безкорисна праця нечисленної групи людей.

Основною метою Відділу є допомога лемкам, які живуть у невідрадних умовах у своїх рідних лемківських горах. Першим джерелом допомоги є подарунки уживаного убрання, яким українське громадянство щиро одаровує Відділ. В додаток о убранных пакунках, управа Відділу минулого року, почала висилати потрібним родинам на Лемківщині одноразові грошові подарунки в сумі 10 доларів, в міру наявності на це фондів. Щоб зібрати фондів, управа влаштувала забаву, яка дала \$257.82 чистого прибутку і перевела коляду на суму \$282. Незвичайно цінним проявом ініціативи управи було о р и г і н а л ь н е звернення до 51 українських організацій і товариств у Рочестері. Кожній з цих організацій переслано по одному автентичному листові, в якому лемківська родина звертається до американських українців з просябою про допомогу. Ці листи були супроводжені поясненнями і закликом до фінансової помочі. Ця акція принесла \$175 до каси Відділу.

Слід ствердити, що загальна українська громадянства в Рочестері прихильно ставиться до місцевого Лемківського Відділу, як про це свідчить численна участь в Лемківських Забаві, відгук на коляду і на заклик до товариств. Зі звіту делегатів, які брали

Панель-дискусія про „канадськість“ УВАН у Вінніпегу

Вінніпег, Ман. — В рамках „академічних викладів“ УВАН у Канаді відбулася 25-го лютого дискусія — т.з. панель на тему канадської мови, культурної й етнічної „мозаїки“. Дискусія відбулася в приміщенні Українського Народного Дому; її відкрив і вів д-р Ізидор Глинка. Перший із дискусіантів, судя з Дж. Ліндал (Ієдидець) похвалив загальний характер дискусії канадської спільноти різних етнічних груп та торкнувся справи англо-французького білінгвізму (дво-мовності), який у нічому не перешкоджає Канаді бути багатокультурною мовною. Другий панеліст проф. Клів Кардінал із Манітобського університету подав історичні дані про розвиток канадської мови і заходу і ствердив, що власне цей останній має всі можливості відіграти вирішальну роль в розвитку Канади, бо він не двоетнічний, а багатотнічний і представляє собою унікальну симбіоз найрізніших елементів, у цьому й важливого елементу українського. Проф. Павло Юзюк говорив про „третій елемент“ у Канаді, що складається з груп інших як британських й французьких і становить приблизно 25 відсотків канадського суспільства. Проф. Юзюк ілюстрував свої міркування точними статистичними даними в історичній перспективі (1901, 1911, 1921, 1931, 1941 та 1951 переписи населення). З уваги на неприйняття четвертого панеліста, о. д-ра Василя Кушніра, дискусія закінчила проф. Яр. Рудницький, що звернувся увагу на потребу такої мимимі думок та підкреслив важливість точної термінології в науковому насвітленні поодиноких проблем. Він подав дефініцію „етнічності“, що зключає, на його думку, однаково британців, французів, українців, німців, ієдидців та інші групи в Канаді, та окремо торкнувся справи білінгвізму, який повинен виходити з наявних мовних ресурсів Канади, не тільки англо-французької офіційності. „Ми повинні в Канаді лєкати англо-український, англо-німецький, англо-ієдидський та інші білінгвізми нарівні з англо-французьким. Точність термінології вимагає теж „мозаїка“, „симфонія“, „квінтет“ і т.п. означення, добрих для поезії, а не для наукового досліджу“.

Відділу. Дальша праця управи знов таки зумовлена зрозумінням і жертвенністю українського загалу. В надії, що цього зрозуміння не забракне і в 1962 році, всім членам управи слід побажати нових успіхів у їхній неспівній, добродійній праці.

Олександра Біланюк

Ділимося сумною вісткою з Ріднею, Приятелями та Знайомими, що дня 9-го травня 1962 року упокоївся в Бозі, після серцевої атаки

бл. п. Семен СТАНГРЕТ

Покойний народився 8-го серпня 1900 року, в селі Дубенка, пов. Бучач. Покойний Семен був членом Українського Народного Союзу, Відділ 221 в Шикаго, Іллі.

Похорон відбувся в суботу, 12-го травня 1962 року, по відправах у катедрі св. о. Миколи в Шикаго.

Горем пробиті:

МАРІЯ СТАНГРЕТ — дружина **МИХАЙЛО** й **МИХАЙЛИНА** — діти **ФРАґА СТАНГРЕТ** — сина **д-р ІВАН ЛЕСЕПКО** — зять **ОЛЬГА, МАРІЯ, ОКСАНА, МАРТА, ІВАН** й **ІРИНА** — внуки

ПАРОХІАЛЬНИЙ ПІКНІК
НЕДІЛЯ, 3-го ЧЕРВНЯ 1962 року,
від год. 12:00 опол.
ДЕПНІШ ПІКНІК ГРОВ — МЕТАЧЕН, Н. Дж.
ST. JOHN'S UKRAINIAN CATHOLIC CHURCH
Annual Picnic
SUNDAY, JUNE 3, 1962
from 12:00 noon
DANISH PICNIC GROVE — New Durham Rd.
METUCHEN, N. J.
Donation \$1.50 — Children Free.

ПОВІДОМЛЯЮ
своїх ПАЦІЄНТІВ, що з днем
1-го ЧЕРВНЯ 1962 року
КАНЦЕЛЯРІЯ
д-ра Олексі Лятишевського
буде в приміщенні:
144 East 7th Street
NEW YORK 9, New York
між Ave. "A" і "B"
Тел.: CA 8-8748

ШЕДЕВРИ СВІТОВОЇ ПОЕЗІЇ
українською мовою:
СВЯТОСЛАВ ГОРДИНСЬКИЙ
ПОЕТИ ЗАХОДУ
60 перекладів
з поезії римської, італійської, французької,
англійської, американської, німецької
і польської.
Книжка має 136 сторінок у переплеті з золотими
шпальтами.
ЦІНА — 3.00 дол.
Замовляти:
в книгарні „СВОБОДИ“ й інших книгарнях.

ЙОГО РОЗМАХ БУВ ГАРНИЙ

Але, чи він правильно кине?

При заощаджуванні ГРОШЕЙ треба більше, як лиш початкового розмаху, щоб виграти започатковану гру.

Виконай програму, ошаджуючи будь-що з кожної платні і роби це — співпрацюючи з нами!

Банкова обслуга в цілій окрузі вже понад 100 років.

HUDSON COUNTY NATIONAL BANK

Ошадності забезпечені до \$10,000.00 через
FEDERAL DEPOSIT INSURANCE CORPORATION.

ГРОМАДСЬКО-КУЛЬТУРНЕ ЖИТТЯ В НЬО ГЕЙВЕНІ

Минулого року 30-го серпня відбулася театральна вистава, з якої дохід призначений на пам'ятник Т. Шевченкові. Для цієї цілі, Т-во любителів сцени, під керівництвом автора цього допису взялося за підготування мелодрами на 4 дії — „Мати наймичка“ — Тогобочного, яку він написав за поемою „Наймичка“ Т. Шевченка. Треба подякувати музичну працю цього Т-ва. Деякі тратили по 2—3 години „овертайми“, а інші тратили навіть цілі дні по 2—3 рази тижнево робили проби в залушних залах, — тоді як безтурботні обивателі, вишукані вальси над морем, Т-во любителів сцени сім місяців, робило кожної суботи і неділі проби. Крім цього Т-во мало цілу низку різних перешкод, і через те на пам'ятник дали замість \$135 — тільки \$100.

30-го серпня 1961 відбулася вистава п'єси „Мати наймичка“, на яку прибуло 235 осіб.

Обсуда роль: Марини-наймички — концертна співачка і акторка В. Мільяська, Трохима — М. Лесевич, Настя — О. Петрончак, Марка-сина Ів. Петрончак, Палажко — О. Петрончак, Федора — В. Фіцелович, Домахи — А. Задорожний, Ганки — Хр. Лукомський, Петра — Лозинський, 1-го наймита — П. Подригула. При фортепіано — Гали Петрончак.

27-го січня 1962 р., під па-

тронам УСК відбулася Академія з приводу проголошення Української Народної Республіки, та Соборності Українських Земель.

Академію відкрив голова УСК інж. Лукомський. Реферат прочитав д-р В. Луца. Мистецьку частину розпочав чоловічий хор Рідної Школи ім. Митрополита Шептицького, під батуту диригента М. Палажковича. Концертна співачка В. Мільяська виконала „О слово рідне“ — муз. В. Бикевича, „Соловйова пісня“ — муз. Бикевича, та „Прилинь, прилинь“ — муз. Лисенка. С. Мільяський декламував: „Молитву“ Юр. Клева, „Привіт в майбутнє“ Юр. Клева, та „Вечірній Роздум“ Яр. Славутича. Д-р Д. Шмідт виконав на чело „Сонат“ оп. 8 (Г-моль) Бетговена, та Антоні Сореллі „Адажіо“, при фортепіано маестро Цибрицький „Україна“ — монтаж — Е. Малайюка, — викон. В. Шрамченко. В другій частині п. Мільяська виконала: „Радості Тетянки“ — з опери — казки „Лисичка-Тетянка“, муз. М. Фоменка, та „Мене був мій рідний край“ — муз. Рахманінова і „Ой не світи місячечко“ — муз. Лисенка. При фортепіано маестро Джеймс Дамато.

На закінчення чоловічий хор під батуту диригента М. Палажковича проспівав: Боже Великий Єдиний. Акомпанювала З. Снігурович.

Третя вистава відбулася 17 березня 1962 р. теж на пам'ятник Т. Шевченкові. Т-во любителів сцени приготувало веселий водевіль „На сім'ю ж“ — Суходольського.

Рольо Наступні грали О. Петрончак, Горпуню — А. Задорожний, Малайку — П. Подригула, Андрія — Ів. Петрончак, Кузьму — М. Лисевич.

Сильверстер Мільяський

Вибухи бомб частинно знищили „мур ганьби“ в Берліні

Берлін. — В минулу суботу вибухи чотирьох сильних бомб пробрили діри в „мурі ганьби“ в Берліні, заваливши особливо високий на 6 стіп мур на розі Вернауерштрассе і Швейтштрассе. Комуністичний міністер внутрішніх справ у своєму протесті до посадики Західного Берліну Білла Брандта признав, що ці вибухи сталися по східному боці Берліну, але закинув, що бомби були кинені з Західного Берліну. Зате західно-берлінські чиновники підозрюють, що це було діло східно-німецької підпільної організації. Справа наробила великого шуму, бо це був перший активний замах проти знаменитого вала німцями мурів. Підвез-

Відійшли від нас Члени Українського Народного Союзу:

БІЛІК Носип, народж. 1884 р. в Підлісся, пов. Золочів, член 247 Відд. УНСОУ в Ульмиштоні, Дел., номер 28-го квітня 1962 року.

ВІТІЧІК Наталія, народжена 1897 р. в Малай, пов. Добромиль, членка 33 Відд. УНСОУ в Пінку, Огайо, номерла 21-го квітня 1962 року.

ГЕВКА Теодор, народж. 1887 р. у Вербоші, пов. Березани, член 117 Відд. УНСОУ в Нью-Йорку, номер 5-го травня 1962 року.

ГОЛУБЕЦЬ Катерина, народж. 1895 р. в Старому Самборі, членка 112 Відд. УНСОУ в Клівленді, Огайо, номерла 16-го квітня 1962 року.

ГОНИМАР Степан, народжений 1889 р. в Роскошті, пов. Лиска, член 155 Відд. УНСОУ в Перт Амбоні, Н. Дж., номер 20-го квітня 1962 року.

ГРИНЬ Петро, народж. 1894 р. в Берголах, пов. Калущ, член 367 Відд. УНСОУ в Рочестері, Н. Я., номер 29-го квітня 1962 року.

ГУЗАР Теодор, народж. 1893 р. у Вібрі, членка 361 Відд. УНСОУ в Нью-Йорку, Н. Я., номерла у квітні 1962 року.

ГУНЬО Катерина, народж. 1890 року в Грушівці, пов. Березів, членка 144 Відд. УНСОУ в Сиретці, Пн., номерла 23-го квітня 1962 року.

ДІ НАРДО Софія, народж. 1924 року у Бентліві, Пн., членка 109 Відд. УНСОУ в Бентліві, Пн., номерла у квітні 1962 року.

ЗИМАН Саша, народж. 1926 року в Глухах, пов. Ковель, членка 270 Відд. УНСОУ в Джерзі Сіті, Н. Дж., номерла 25-го квітня 1962 року.

КІВЕЛЮК Богдан, народжений 1912 р. у Львові, член 239 Відд. УНСОУ у Філадельфії, Пн., номер 19-го квітня 1962 року.

КОНИК Андрій, народж. 1892 р. в Тарнаві, пов. Турка, член 288 Відд. УНСОУ в Бетлеме, Пн., номер 19-го квітня 1962 року.

ЛІШУК Юрій, народж. 1882 р. у Хлібчині, пов. Станіслав, член 165 Відд. УНСОУ в Толадо, Огайо, номер 6-го квітня 1962 року.

МАЛАР Анна, народж. 1888 р. у Головинках, пов. Стрий, членка 333 Відд. УНСОУ в Беркуці, Пн., номерла 3-го травня 1962 року.

ПАЛАМАР Михайло, народж. 1914 р. у Форествіллі, Пн., член 265 Відд. УНСОУ в Майнеспі, Пн., номер 25-го квітня 1962 року.

ПАВЛИШИН Анна, народжена 1888 р. у Путятині, пов. Рогатин, членка 269 Відд. УНСОУ в Рочестері, Н. Я., номерла у квітні 1962 року.

ПЛАВНИК Анна, народжена 1904 р. в Равеншвілі, пов. Дрогобич, членка 339 Відд. УНСОУ у Філадельфії, Пн., номер 19-го квітня 1962 року.

РНЧАРД Анні, народж. 1898 р. в Гордіні, пов. Ружанський, член 482 Відд. УНСОУ в Торонто, Онт., Канада, номер у квітні 1962 року.

РУСИН Михайло, народж. 1893 р. в Тростинці, пов. Березани, член 330 Відд. УНСОУ в Лінл Фолс, Н. Я., номер 1-го травня 1962 року.

САПЧУК Меланія, народжена 1891 р. у Вишні, пов. Рогатин, членка 270 Відд. УНСОУ в Джерзі Сіті, Н. Дж., номерла 5-го травня 1962 р.

СОВА Дмитро, народж. 1881 р. у Пилипці, пов. Лиска, член 1-го секретаря 132 Відд. УНСОУ в Мексикосі, Пн., номер 17-го квітня 1962 року.

СІЯК Григорій, народж. 1884 р. в Заміні, пов. Горлиць, член 13 Відд. УНСОУ у Ватерлі, Н. Я., номер 21-го квітня 1962 року.

ФІРІНЬ Микола, народж. 1888 р. в Тарнаві, пов. Турка, член 369 Відд. УНСОУ в Палмертоні, Пн., номер 3-го травня 1962 року.

ХОБОТІК Михайло, народж. 1893 р. в Добрині, пов. Городище, член 270 Відд. УНСОУ в Нью-Гейвені, Конн., номер 14-го квітня 1962 року.

ЧЕРВІНСЬКИЙ Онуфрій, народжений 1881 р. в Козові, пов. Березани, член 206 Відд. УНСОУ в Бунаскеті, Р. Ай., номер у травні 1962 року.

ШЕВЧУК Іван Н., народж. 1888 р. в Сажанці, пов. Скалат, член 181 Відд. УНСОУ в Менсфі, Р. Ай., номер 2-го травня 1962 року.

ШІЛІНГ Андрій, народж. 1893 р. в Станішвілі, пов. Лиска, член 44 Відд. УНСОУ в Нортгемптоні, Пн., номер 11-го квітня 1962 року.

Рішається справа участі Британії у Спільному Господарському Ринку

Брюссель, Бельгія. — Переговори, які йдуть між Британією і шістьма західно-європейськими членами Спільного Господарського Ринку (Франція, Західна Німеччина, Італія, Бельгія, Голландія і Люксембург) дійшли вже до ступня, коли Британія мусить вирішити, чи вона погодиться на умови прийняття її, чи відкине ці умови і залишить поза названим економічним блоком. Найдавшим компромісом, на який погоджуються названі шість держав, згода, щоб Британія користувалася спеціальними торговельно-митними привілеями з уваги на її договори з членами Бритійського Комонвелту, але не довше, як до 1969 року. Після того часу Британія мусить ставитися до Австралії, Нової Зеландії і Канади, як і інших членів Комонвелту, як до всіх інших законотворчих країн з-поза Спільного Господарського Ринку. Його члени вимагають обов'язково, щоб Британія прийняла існуючий статут цієї економічної організації та не погоджувалася на безконечний виїзний тої постанови статуту. Так само вони не погоджуються на пов'язування справи прийняття Британії із справою Австрії, Швейцарії і Швеції, які, як нейтральні країни, вимагають звільнення їх від політичних зобов'язань, що в'язують всіх членів того економічного блоку. В цих справах британський амбасадор у Парижі Пірсон Діксон мав довгу розмову з президентом де Голлем. Ця розмова — за коментарями преси — є підготовкою для приїзду до Парижу британського прем'єра Гарольда Макмільлана.

Доля ген. Жуго непевна — в Альжирі продовжується терор

Париж. — Оборонці засудили на смерть генерала Едмунда Жуго зголомоси до французького уряду просябу на переведення в його справі мовного судового процесу з уваги на те, що зверхника генерала Жуго, генерала Рауля Саліяна, надзвичайний трибунал не засудив на смерть, а на домісному в'язницю. Засуду смерті на ген. Жуго мав бути виконаний наприкінці минулого тижня. Уряд стримував виконання того засуду і відіслав в есення й обом до Касаційного Суду. Тому, що през. де Голь і всі державна верхівка у Франції обурені загибеллю внаслідок процесу ген. Саліяна, що сумнівно, чи де Голь помилю ген. Жуго, дармащо Жуго менше винуватий, як Салія. Життя ген. Жуго було в яртоване, як би французькі терористи в Альжирі прийняли свою акцію. Однак виходить, що помилування судом генерала Саліяна терористи з Тайної Військової Організації зрозуміли як слабкість режиму де Голь і видали сигнал для нових збоку громадянства, і це посилили свій терор. Вони пошкодили чим зовсім донизили динамітовими закладами будинки 12 народних шкіл та вбили в минулу суботу дельців 13 арабів. Мусульманам чекать тільки на плевесит, що має відбутися в Альжирі 1-го липня п. р., щоб перебрати владу в свої руки. З Альжирі продовжується масова втеча французьких цивільних осіб до Франції.

Республіканський противник Ніксона називає кампанію віце-президента невдалою

Лос Анджелес, Каліфорнія. — Республіканець Джозеф С. Шелл, який старастяся про вимінування на кандидата на губернатора Каліфорнії, промовляючи в телевізії, назвав кампанію віце-президента Річарда М. Ніксона „невдалою“, який не зможе перемогти демократичного кандидата губернатора Едмунда Дж. Брауна, який старастяся про переміну в цьогорічних виборах. Правироби мають відбутися 5-го червня. Шелл сказав так: „Річард Ніксонаві буде дуже важко, якщо зовсім неможливо, здобути 20 відсотків демократичних голосів, щоб виграти вибори в листопаді цього року“. Демократи мають коло 4 мільйони зареєстрованих виборців, а республіканці тільки 2,800,000. Шелл хвалився давніше, що 160,000 де-

Литвин & Литвин UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED
Обслуга ПИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey
801 SPRINGFIELD AVENUE
NEWARK, N. J.
IRVINGTON, N. J.
ESsex 5-5555

Петро ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN, NEW
YORK і ОКОЛИЦЯХ.
Контрольована температура.
Модерна каляція до ужитку
ДАРОМ.

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y.
Tel.: ORchard 4-2568

ТАРЗАН, ч. 4846. Кінець пантери!

ROARING IN REPRISAL, THE APE-MAN
RESCUED THE PANTHER AND
TORE IT AWAY FROM ITS
TENSELY MCTM--

СЕТТА ТРАШЕДІ АБOUT TO DISLOGE
THIS TERRIBLE MAN-THING, BUT
TARZAN CLUNG TO HIS QUARRY--

AND STEADILY, RELENTLESSLY
PROVE HIS KNIFE THROUGH
THE GLOSSY HIDE!

Ричачи отвертою зневагою до небезпеки, маюполюд заступив шлях пантері і відтягав її від призначеної жертви.

Пітита оборонялася, щоб звільнитися від жахливої речі — людини, але Тарзан стиснув свою намічену здобич...

І стійко, безжалісно повів свій ніж по блискучій шкірі!

**ДРУКАРНЯ „СВОБОДИ“
ПОШУКУЄ
ДОСВІЩЕНОГО
МЕТРАНПАНА-ЛОМЦІНА
ДО ПРАЦІ ПРИ ГАЗЕТІ.
СТАЛА ПРАЦЯ. — ПЛАТІНА ЗА УМОВОЮ.**
Зголошуватися особисто між 10-ю а 2-ю год.
КОЖНОГО ДНЯ, КРИ СУВОТІ, на адресу:
81-83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N.J.
Домавлення про інтерв'ю приймається теж
ТЕЛЕФОНІЧНО АБО ЛИСТОВНО.

**ПРАЦЯ
HELP WANTED MALE**
Попикується
ДИРИГЕНТА ХОРУ
Голосистий:
UKRAINIAN GREEK ORTHODOX
CHURCH
156 East 10th Avenue
Vancouver B. C., Canada

**РОБИТНИК ШАБЛОНІВ
(ЗРАЗКІВ)**
Знаменити праця для досвідченого робітника шаблонів (зразків, моделей), що очолював би новий відділ. Відділи на великий розрост 230-річної фірми, що починає нову діяльність. Прохолодуючий бюровий будинок, Great Neck, Добра платія, ну користі.
Tel. 2-6500

**ПОМІЩНИКИ
У ФАБРИЧНОМУ ДІП
ЕЛЕКТРИКІ В ЗАГАЛЬНІЙ**
Можливість, службових успіхів у компанії, що ратують розвиватися. Треба бути громадянином.
ELECTROSPACE CORP.
12 Morris Ave., Glen Cove, L. I.
OR 1-6100

**ТОЧИЛЬНИКИ
ПРАЦІ ПРИ ТОКАРКАХ.**
\$2.14 на годину, за пів року \$2.14. Автоматична підписка. Сопідляні користі і т. д. Зголошуватися особисто після 9:00 год. ранку.
THE SPECIAL CORP.
870 Essex St., Brooklyn, N. Y.
(Неділенько Linden Blvd.)
Бхати 7th Ave. Subway, New Lots
до зупинки New Lots Station.

**Увага! Повідомляємо про
— ВІДКРИТТЯ —
НОВОЇ БЕНЗИНОВОЇ СТАЦІЇ**
Робимо автоматичні трансмісії, генеральний ремонт усіх родів авт. гарантуємо за свою роботу. Наша направи охоплює все, включно з електричними. Ремонтуюмо вантажні „троки“ і „дизель“ машини.
J. & G. Service Station, Inc.
265 BEDFORD AVE. — BROOKLYN, N. Y.
Tel.: EV 7-8304
Осип МЕХАЛЬЧУК і Григорій КОНДЗЬОЛА
власники.

ВАКАЦІЇ
Проведіть Ваші ВАКАЦІЇ „ВЕРХОВИНА“
в чарівній Оселі УРСОУ „ВЕРХОВИНА“
Інформація уділяє: UWA RESORT CENTER
Glen Spey, N. Y.
Telephone: Port Jervis, N. Y. 598-2773

REAL ESTATE
UNITED REAL ESTATE CO.
ОДИНОКЕ УКРАїнське БЮРО на КВІНСІ
МИ ПРОПОНУЄМО
ДОБРИ, РЕНТАБІЛЬНІ ДОМИ
в найкращих дільницях:
JACKSON HEIGHTS — 2-род. мур. осібник, город і 2 гаражі, 4 кімнати для власника і \$350 місячного чиншу. Ціна — \$33,500.
FOREST HILLS GARDEN — 2-род. мур., 6 кімн. дуплексе для власника і 4 кімн. до винайма. Ціна — \$35,000.
WOODHAVEN — чудова околиця Forest Park, з бльози сабвей, 2-род. мур., 5 і 6 кімнат. Ціна — \$24,500.
RICHMOND HILL — 6-т. сабвею і OZONE PARK — біля української церкви, 2-род. нові, мур. дом, 5 + 5 кімнат, відмінна пивниця, гараж. Ціна \$30,000 і \$31,000.
Багато 6-родових і бльших домів на Асторії та інших дільницях Квінсу.

В. Кузьминський
170-13 HILLSIDE AVE. — JAMAICA 32, N. Y.
Tel.: OL 8-6330

3і спорту

„ТРИЗУБ“ — РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ДІВ, НЕМЦІНИ
0-5 (0-1)
Філадельфія, 20-го травня. — У порівнянні з відбутими змаганнями: німці (розіграно 1:1 із вибраною Нью-Йорку, побіди 3:0 та 3:1 із представництвом Шангаю та С. Луїсу) вислід 5:0 говорить сам за себе. Во являє ще саму пору минулого року „Тризуб“ незаслужено програвав (завдяки співпраці воротаря, д-ра Ібанеза), що „Лазарі“ III та Штутгарту 2:1, а як вислід 4:1 із Шеффільдом — кривдливий нахил, що проти німців немає алій, і як били голоси, що „Тризуб“ повинен був увійти як представник БУА до міжнародних змагань у Нью-Йорку, то треба дякувати Богу, що до цього не дійшло. Бо з такою дружиною — за сором не трудно.

Вез расового воротаря, оборонних ліній, що кривдять дорівно, і напад, що не має чільника та криї не стріляє (поміч віддала бльше стрілів як напад), то не дивно, що вислід високий. А обуренняш монету на другу сторону, треба собі сказати, що у ЗДА футбол — це мінорний спорт і що навіть така спортова реглація не притягувала бльше як 4 тисячі глядачів.

Грише цих змагань було також мінорного вигляду, так, що як воротар здорово викорнуз, чи з наріжника потиснути, то м'яч летів у противний авт. Словом, розмір дуже „Джуніор“ А температура, що несеозово вказувала на поверх 90 ступнів і кривавала потом глядачів, вишквалювала змагунів.

І цього разу, але не так вже як із Шеффільдом, вислід кривдлив „Тризуб“. Спектаклярні паради позиченого воротаря Паскареллі, що їх публіка нагороджувала оплесками, врятували від вищого

Ф. Лукінович

Лікар стверджує, що деякі люди не можуть схуднути, хоч мало їдять

Атлантик, Сіті, Н. Дж. — Професор медицини у Висконсинському університеті д-р Едгар С. Гордон, доповідаючи на зборах Товариства Американських Лікарів, доказував на основі довгої практики й власного досвіду, що четвертина всіх тих товстих людей, які твердять, що вони не можуть схуднути, хоч менше їдять, таки говорять правду. Це твердження д-ра Гордона не є згідне з рецептами численних лікарів, які твердять, що зменшення споживання харчів має спричинити і зменшення товщі в людях і меншу її вагу. Д-р Гордон стверджує, що говорила правду

та його пацієнтка, яка казала йому: „Докторе, я майже нічого не їм, і мій зовніш не зменшується“. Деякі люди не сплять у своїх організамах того цукру, що його споживають його в товщі. Оця вада в переміні матерії в деколи причиною того, що люди товстіють, і що не можуть позбутися товщу, хоч стараються їсти менше їсти. Отже, деколи причиною товстіння людини є її метаболічна вада (зла переміна матерії). Такі люди можуть зменшити свою вагу, коли цього вимагає їхнє здоров'я, але не за допомогою дієти. Про це рішає їхній лікар.

Пітита оборонялася, щоб звільнитися від жахливої речі — людини, але Тарзан стиснув свою намічену здобич...

І стійко, безжалісно повів свій ніж по блискучій шкірі!